

høit. I alt Fald haaber jeg, at man, inden man slaæer et saa vigtigt Punkt som dette fast i Loven, vil have anstillet en nøjagtig Under= søgelse, saa at man kan have noget Bestemt at holde sig til, da det ikke gaaer an at lade dette Punkt berøe paa noget blot Calculatorist. Jeg troer med Hensyn til Paragraphen i det Hele taget at burde bemærke, at den er noget uthvælselig affattet og mindre let at forstaae, saa at det vilde have været ønskeligt, om Motiverne havde været ledsagede af et Exempel til nøiere Oplysning. Jeg skal iøvrigt ikke nærmere ind= lade mig paa Lovforslagets Enkeltheder, men blot tillade mig en Bemærkning til en æret Landssthingsmand for Odense, der sidder bag ved mig (W. Petersen). Naar han isorgaars hittede, at Hartkornet godt kunde taale et sær= ligt Paalæg, eftersom Hartkornsskatterne, nemlig Gammelskatten, Land= og Rigningskatten, ikke vare blevne forøgede, medens dette havde været Tilfældet med Bygningsafgiften, bør det ærede Medlem vel erindre, at der foruden de nævnte Skatter er flere andre — navnlig alle de communale Skatter — der hvile paa Hartkornet, i Sammenligning med hvilke de nævnte Skatter kun ere en forsvindende Deel, hvilke andre Skatter i de senere Aar, ja, næsten Aar for Aar, ere blevne meget betyde= ligt forøgede. Jeg maa derfor paa det Bestemteste modsigte, at Hartkornet skulde kunne være Gjenstand for særlig Bestatning. Jeg troer, at det allerede isorveien er tilstrækkeligt belastet, og det glæder mig at have hørt den meget ærede Finanzministers Udtalelser i den samme Retning. Med Hensyn til Lov= forslaget i det Hele maa jeg endnu erklære, at en Betingelse for, at jeg vil kunne til= træde sammen, vil være, at det fremtræder som en egentlig Skattelov med et bestemt Beløb og for et vist bestemt Tidrum, thi jeg troer, at det er af Vigtighed for Statsborgerne, at de saa nogenlunde kunne vide, hvor stor Skat de ville have at svare i de enkelte Aar. Dernæst vil det ogsaa være en Forudsætning for, at jeg kan stemme for Lovforslaget, at det klart fremgaaer, at Regjeringen nødvendigtviis behøver flere Penge, og at der til Tilveiebrin= gelsen af disse ikke ere andre og mere hen= sigtsmæssige Veie at gaae, der ere mindre

trykkende for Statsborgerne end den her fore= slaæde. Saaledes som Sagen stiller sig for mig i Dieblisset, er det mig ikke tilstrækkelig klart, at der ikke skulde være nogen anden Udvei.

Nielsen: Efter de Udtalelser, som saldt i Salen igaar, maatte jeg tage i Betænkning at fastholde min Begjæring om at faae Ordet, idet det forekommer mig, at Udtalelserne vare saa fylbige og grundbige, at de Bemærkninger, jeg kunde have at fremsætte, maatte forekomme ubetydelige. Den samme Anskuelse har jeg til= deels endnu; men jeg har dog troet at maatte tillade mig at tage Ordet for nogle Bemærk= ninger, idet jeg troer, at man i en Sag af saa stor Betydning som denne ikke maa træ= tes, og at den almindelige Anskuelse skal dan= nes ved de enkelte Horn, som kunne heds, selv om de fra den Enkeltes Side maatte være smaa. Hvad angaaer Nødvendigheden af Lo= ven, som sigtende til at skaffe en forøget Ind= tægt for Finantserne, da skal jeg ikke videre indlade mig paa dette Spørgsmaal; men jeg troer dog at maatte bemærke, at Representa= tionen vel maa vide at gjøre sig det klart, af hvilken Betydning det er at have et vel funde= ret Finantsvæsen. Jeg troer, at den skal gjøre sig det klart, at en Stats Styrke ikke blot be= staaer i Bajeretter og Kanoner, men bestaaer i meget Andet. Den bestaaer ved Siden deraf i den moralske Styrke; men den bestaaer san= delig ogsaa i den pecuniaire Styrke, og det er ikke i nogen enkelt Retning, at dette gjør sig gjældende for Statsstyrelsen, men det er i den hele Følelse af, hvorvidt man er i Besiddelse af denne Styrke eller ikke. I de mindste private Forhold er Virksomheden afhængig af ordnede pecuniaire Forhold; i saadanne For= hold, hvor man stedse i Ungstellighed og Be= lymring skal see paa de pecuniaire Forhold, trives den ikke; Næringsforøgen dæmper enhver Virksomhed i det private og i det offentlige Liv, og det troer jeg, man skal have for Die og vel erindre, før man altfor raff siger: Det behøves ikke at tænke paa Penge, før Kassen er tom. Men paa den anden Side skal man vissefelig ogsaa tænke paa ikke at være for raff til at fylde Kassen for fuldt, man skal tænke